

Kabe'de 1 Hafta Tatil : Oya Baydar ve Bizden Başbakan'a açık çağrı..

Dostlar,

Sosyolog yazar Oya Baydar,

19 Haziran 2013 günü, **T24 Bağımsız İnternet gazetesinde** aşağıdaki makaleyi yayımladı :

- **Bu Bir İhbar Mektubu: Suç Duyurusunda Bulunuyorum**
(<http://t24.com.tr/yazi/bu-bir-ihbar-mektubu-suc-duyurusunda-bulunuyorum/6915>)

İzleyen hafta, 26 Haziran 2013'te de ardışık makalesini sundu :

- **Suç duyurum bâkidir: Ayaklar ne zaman baş oldu?**
(<http://t24.com.tr/yazi/suc-duyurum-bakidir-ayaklar-ne-zaman-bas-oldu/6961>)

Her 2 makale de Türkiye gündemini gerçekte sarsması gereken içerik ve nitelikte. Ancak kuşatılmış medya bu iletileri, görevi gereği (!) boğdu. Bildiğimiz ölçüde YURT Gazetesi ilk makaleye yer verdi. Biz her 2 yazıyı da sitemiz izleyicilerinin dikkatine getirmek istiyoruz.

Makaleler uzunca sayılır. İlkini aşağıda verelim.. 2. nin ise erişkesi yukarıda..

2 makale birlikte okunmalı ve Sn. Baydar'ın soluğuna güç katmalı.. O hengamede yitip gitti.. Şimdi ortam biraz daha uygun bu uyarılara kulak kabartmaya. Başbakan'ın çevresindeki danışmanların namusuna kalmış bu tür gerçekçi - kritik iletileri Başbakana ulaştırma yükümü.. Yarın çok geç olmasın..

Biz de 40 yıla yaklaşan bir hekim olarak kaç kez yazdık, uygun bir gerekçe ile Başbakam bir süre dinlensin.. Hatta bunu apaçık söylesin kamuoyuna.. Çok iyi olur..

Yerini söylemesin.. Ama Kabe manzaralı bir malilkane hiç de fena fikir değil..

1 hafta izin istiyorum, çok yorgunum, dinlenecek ve düşüneceği desin.. İnanın bana oyları birkaç puan artar.. Eh buna da bu zor dönemde gereksinim çok. Hepimizin selameti için Sayın Erdoğan, bütün iyiniyetimizle size çağrımızdır.

- **Kabe'de 1hafta tatil! Çok iyi fikir..**

Sevgi ve saygı ile.
3.7.13, Ankara

Dr. Ahmet SALTİK
www.ahmetsaltik.net

Bu Bir İhbar Mektubu: Suç Duyurusunda Bulunuyorum

(<http://t24.com.tr/yazi/bu-bir-ihbar-mektubu-suc-duyurusunda-bulunuyorum/6915>, 19.6.13)

Sayın Erdoğan,

Bu mektup size acilen ulaşmalı, çünkü hem bir ihbar mektubu, hem de maalesef çok yakında patlak verebilecek tehlikeli gelişmeleri iş işten geçmeden haber vermeye çalışan bir uyarı mektubu. Suç duyurusu olarak da kabul edebilirsiniz.

- Çevreniz çıkar gruplarıyla, rant lobisiyle, ikbâl bezirgânları, bilinçli bilinçsiz ajan provokatörler, bir de siyasî-ideolojik at gözlükleri yüzünden olup bitenleri hiçbir şekilde kavrayamayan akıldanelerle öyle bir çevrilmiş ki; en güçlü olduğunuzu sandığınız bir dönemde hızla siyasi sonunuza doğru itiliyorsunuz.

Bunlara bir de sizin artık çok iyi öğrendiğimiz kişilik özelliklerinizi, kör inadı tutarlılık sanmanızı, kibrinizi, öfkenizi, “var mı bana yan bakan!” bıçkınlığınızı ekleyince, sadece kendinizi değil, hepimizi, bütün ülkeyi tehlikeye sürüklüyorsunuz.

Korkmayın, askerî darbe ihtimali yok; ama sizcileyin muktedirlerin sonu sadece darbeyle gelmez. Son seçimlerdeki %50’lik oyunuzun (ki bu oy oranına halen sahip olup olmadığınız çok şüpheli, ayrıca miting meydanlarındaki kalabalığa da fazla güvenmeyin) düşüşü engellemeye yetmeyeceği durumlar vardır. Çünkü 50 yüzün sadece yarısıdır ve demokrasilerde oy çoğunluğu işin sadece bir bölümüdür. Yurt içinde ve dünya kamuoyunda kişisel yıpranma, itibar yitimi, güven aşınmasıyla; kendi adamlarınızın bile kapalı kapılar ardında yaptığı artık dizginlenemiyor, **“hepimizi uçuruma sürükleyecek bu adam”** muhabbetleriyle; insanın bu kadar gerilimi yüklenemeyip zaten sarsılan ruhsal dengesini, sağlığını yitirmesiyle de gelir.

Yerine ulaşacağından kuşku duyduğum, önünüze konan basın özetleri arasında yer bulabileceğini ve önemseyeceğinizi pek ummadığım bu açık mektup, sizi böyle bir düşüşten ve asıl, ülkemizi uçuruma düşmekten sakınmak için yazılıyor.

Ben kim miyim?

Bu mektup elinize ulaşırsa, “Bize akıl öğretmeye kalkışan bu dili uzun karı da kim?” diye soracağınızı tahmin ettiğim için, hiç hoşlanmadığım halde “ben” demek ve kendimden söz etmek zorundayım: 68 kuşağından, soldan gelen, 27 Mayıs darbesinden bu yana Türkiye’nin çalkantılarının içinde her türlüşünü görmüş, bütün darbelerin acısını çekmiş, askeri kışlaların

işkencehanelerinden, hapishanelerinden geçip, 12 Eylül sonrasında 12 yıl mülteci olarak yaşamak zorunda kalmış, meslek hayatı, kariyeri, özel yaşamı alt üst olmuş, yani ülkenin duyarlı namuslu insanların ortak kaderini kendi çapında yaşamış 73 yaşını tamamlamak üzere olan bir yurttaşım. Hani iktidar olduktan sonra bile oynamaktan hoşlandığınız mağdur rolü var ya, onu rolde değil gerçekte yaşamış olan milyonlardan biriyim.

Kendimi bildim bileli, ister devletten, ister iktidardan, ister örgütten, ister aileden, babadan, ister sevgiliden kocadan; nereden, kimden gelirse gelsin hotzotçuluğa, otoriteye, baskıya eyvallah demedim. Hani yalakalarının bile savunamayacağı sözler söyleyip ortalığı kırıp geçirdiğinizde “Başbakan’ın huyu böyle, üslubu böyle, alışacaksınız” deniyor ya, ben de böyleyim işte, huyum kurusun! Haa, bir de kendime yapılmasını istemediğim, bana yapılırsa isyan edeceğim şeylerin başkalarına yapılmasına da dayanmam, isyan ederim. Bu yüzden hem mağdur oldum hem de mağdurların yanında yer aldım hep: işçilerin, emekçilerin, mazlum halkın, Kürtlerin, bütün “ötekiler”in ve de vesayetçi elitlerin 90 yıldır hayat ve siyaset sahnesinin gerisine itmeye çalıştıkları İslami kesimlerin, küçümsedikleri “karnını kaşıyan” halkın yanında...

Bir de unutmadan ekleyeyim: Ayıptır söylemesi sosyoloğum; hani bugünlerde pek moda olan, danışmanlarınızın da sizin de ağzınızdan düşmeyen sosyal bilim dalı. Yani son olayları analiz ederken, çevrenizdekilerin bir bölümü gibi işkembeden atmadan, gerçekleri eğip bükmeden, siyaseten değil **objektif kriterlerle değerlendirmeyi bilirim**.

Hiçbir örgütsel-siyasal bağlantım, hiç kimseden, hiçbir kesimden en küçük çıkar beklentim, adalet-özgürlük-barış mahallesi hariç hiçbir mahalleye mensubiyetim olmadığı için de, **kafa ve vicdan özgürlüğümün önünde kısıt yok**. Bazı kesimlerin varlık nedeni haline gelmiş, psikolojik saplantı olmuş **AKP düşmanlığım da yok**. Bana göre iyi olanı, benim değerlerime doğrularıma uyanı; söyleyen, öneren, gerçekleştiren kim olursa olsun desteklerim.

Bu yüzden söyleyeceklerime kulak verin.
Önümüzdeki zor günlerde, eğer ki hatırlarsanız, “demişti” diyeceksiniz.

Gezi’de ne olduğunu bir de benden dinleyin

“Gezi bir parktan ibaret değil, ne olduğunu anlamıyorsunuz” diyenleri yüzbinlerin karşısında hedef göstererek saldırırken, aslında sizin de Gezi’nin Gezi’den ibaret olmadığını bildiğinizi düşünüyorum.

Olayların yirmi günlük seyrini izleyen ortalama zekâdaki herkesin anladığını, bütün cinliğinizle sizin anlamamış olmanız mümkün değil. Parkta çevreci bir protestoyla başlayan olayların **ülke çapında isyana dönüşmesi**, sandığınız, daha doğrusu kandırılıp inandırıldığınız gibi iktidarınızı hedef almış iç ve dış bilmem ne lobilerinin komplosuyla gerçekleşmedi. Elimizde belgeler var denilerek önünüze sürülen **düzmece paranoyak senaryolara inanmayın**, güvenmeyin. Bunların bir bölümünü senaristlerinin ağzından veya kaleminden duyduk, okuduk. Siz de can simidi olarak yapıştınız bunlara.

- *Bir komplo teorisi kurduğunuzda, her şey paranoyayı destekleyen kanıt haline gelir, hele düzmece belge ve yalanlarla beslenirse.*

Gezi’deki ağaç koruma eylemini topyekûn direnişe ve isyana dönüştüren, ölçsüz ne kelime, **vahşi polis saldırısı** oldu.

Zamanlar kötü sayın Erdoğan, zamane çocukları da fırlama. Sosyal medya “başbelası” bir yandan, devletin siyasetin demir yumruğuyla henüz tanışmamış 90 kuşağının gözü kara pervasızlığı ve “sus otur”lara pabuç bırakmayan **özgürlük ruhu** öte yandan, o vahşi saldırının ört bas edilip geçirilmesine imkân tanımadı. Taksim’e önce onların, sonra herkesin dalga dalga akışı o saldırıdan sonra başladı. Henüz ne size ve iktidarınıza kast etmiş lobiler vardı ortada ne de Ergenekoncu komplo. Hele de CHP hiç yoktu, istenmiyordu da zaten. Bir süredir herkesi hizaya getirmeye çalışan buyrukçu, **kibirli üslubunuza** karşı çok değişik kesimlerde biriken tepki, Gezi eylemcilerini en ağır sözlerle suçlamanızdan ve saldırmanızdan sonra büsbütün kabardı.

İsyan; hükümetinize, partinize bile değil, bir süredir sizden farklı düşünce, kültür ve yaşam biçimleri benimsemiş bütün insanları aşağılayan, “bunlar, şunlar” diyerek ötekileştiren, dizilerin konusundan ne yiyip ne içeceğimize, nasıl sevişip kaç çocuk doğuracağımıza kadar bütün yaşam alanlarına burnunuzu sokan pervasızlığınıza karşıydı.

Başkan Baba’lığınıza karşıydı.

Herkesi zırcahil olmakla itham eden zır-alim danışmanlarınız, akla ziyan komplo teorileri üretmekle meşgul olacaklarına **kitle psikolojisi** üzerine düşünseler, sizi ona göre bilgilendirseler, üslubunuzu eleştirebilseler, size gerçekleri söyleselerdi işler bu boyuta varmazdı belki.

Herkesin: şahsınıza, partinize, iktidarınıza, siyasetinize muhalif olan bütün insanların, partilerin, örgütlerin, sizin seveceğiniz deyimle “bütün karnı ağrayanların”, son zamanlarda aşağılayarak hedef aldığınız bütün kesimlerin “yetti gayri” diyerek Gezi’ye, Taksim’e koşmasından ve ülke sathında yeni Gezi parkları üretmesinden başka ne beklenebilirdi ki o koşullarda...

Bu arada, evet: darbe nostaljikleri, devrimciliği askercilik oyunu veya şiddet sananlar ve belki gerçekten de yerli-yabancı ajanlar, buldukları fırsatı neden kaçırsınlar, tabii ki oraya doldular. Ve, bırakın bu çapta bir kitle hareketini, en küçük gösteride birbirleriyle güç yarıştırmak ve kurtlarını dökmek için cam çerçeve kırıp, otobüs yakmaktan çekinmeyen, 80 öncesinin benzer örgütlerinin karikatür devamcısı olan grupçuklar da mevcutlarından daha fazla bayrakları, filamalarıyla oradaydılar.

Ve tabii

- ezilmişliğinden,
 - yoksunluğundan başka kaybedecek şeyi olmayan,
 - mahkûm edildiği hayata itirazını ve öfkesini kör isyanla dile getiren..
- çoğu genç kalabalıklar...

Özetle, Gezi bir park olmaktan çıkıp, birbiriyle ilişkisi, ortak amacı olmayan, size oy vermemiş öteki % 50’yi birleştiren bir muhalefet odağı haline geldiyse, bu sonucu Beşiktaş Çarşısı grubundan terör örgütü çıkarma becerisini göstermiş olan adamlarınız ve bizzat siz yarattınız.

Gelişmeler boyunca her yumuşama ve normale dönüş umudunu kışkırtıcı, cepheleştirici, suçlayıcı söyleminizle yok ederken, komplo teorilerini besleyen yalanları miting meydanlarında kitleleri kışkırtmak için tekrarlarken dolduruşa mı getirildiniz yoksa sizi itidale davet eden yakın çevrenizi dinlemeyip bildiğinizi mi okudunuz, diye soruyorum kendime.

Meselâ, köprülerin atılmasına neden olan Cumartesi gecesi saldırısını kimlerin hangi istihbaratı üzerine emrettiğini merak ediyorum. Eğer bilinçli olarak çarpıtılmış olmasaydı size ulaşan bilgiler, Gezi parkı direnişçilerinin çadırlarını toplamaya başladıklarını, parkı boşaltmaya hazırlandıklarını, bu işin artık bitirilmesi gerektiği yolundaki sağduyulu çağrılarının birbirini izlediğini öğrenirdiniz.

- Ortada ağır bir suç var Sayın Erdoğan.
- Ortada anayasal bir suç var.
- Ortada demokrasiye kastetme suçu var.
- Ortada, son beyan ve tutumlarınızla Türkiye'yi dünyadan koparmaya, izole etmeye, yalnızlaştırmaya teşebbüs suçu var.

Sizi bu suçlara azmettirenler çevrenizdekilerse onları size ihbar ediyorum.

Eğer siz çevrenize rağmen tek başınıza karar verdiyseniz bu uygulamalara o zaman da siz Tayyip Erdoğan'ı Başbakan'a ihbar ediyorum.

Ve yurttaşlık hakkımı kullanarak suç duyurusunda bulunuyorum.

Oya Baydar

Suç duyurum bâkidir: Ayaklar ne zaman baş oldu?

<http://t24.com.tr/yazi/suc-duyurum-bakidir-ayaklar-ne-zaman-bas-oldu/6961>, 26.6.13

Ben bu sözü 1950'lerin ortalarında, Demokrat Parti iktidarı döneminde annemden, çevremizdeki subay ailelerinden, aslında orta-alt gelir grubundan olup kendilerini ruhen Cumhuriyet seçkinlerinden sayan, halkı küçümseyen o kibirli, üsttenci insanların ağzından sık sık duyardım. O zamanlar 1. Levent'te otururduk. Yıllarca sokağımızdan "soğan var, patates var" diye bağırarak at arabasıyla geçen seyyar sebzeçi, küçücük bir manav dükkânı açmıştı.

Annem bir gün öfkeyle, neredeyse ağlayacak halde döndü alışverişten. "Ayaklar baş oldu, ayaklar baş oldu" diye söyleniyordu durmadan. Hiç unutmuyorum, mevsim bahardı: erik, çilek, kiraz turfanda; fiyatlar yüksek...

Dar gelirliydik, her istediğimizi her fiyata alacak halimiz yoktu. Annem pazarlık etmek istemiş, manav "Bekle biraz, fiyatlar düşünce alırsın, şimdi sana elma vereyim" demiş. Annem, daha düne kadar seyyar satıcılık yapan adamın manav açmasını bile hazmedemiyordu. Kaldı ki bir manav parçası nasıl olur da müteveffa emekli albay Cevat Bey'in karısına böyle bir söz söylemeye cesaret edebilirdi! Hep şu Demokrat Parti yüzünden, bunları Demokratlar şımartmış, küstahlaştırmıştı. Zaten yakında bu cahil köylüler gelip hepimizi keseceklerdi, bu halk adam olmazdı... Benim oyumla çobanın oyu bir olabilir mi, zihniyetinin 1950'ler versiyonuydu olup bitenler.

1950'lerde Türkiye'nin çok partili rejime geçtiği; pazara açılma ve kapitalistleşmenin toplumsal yapıda sarsıntı ve dönüşüme yol açtığı, DP'nin, "Yeter, söz milletindir!" sloganıyla iktidara geldiği yıllarda iktidarlarını, ayrıcalıklarını, statükolarını ve ekonomik durumlarını tehlikede gören eski

rejimin dayanağı olan sınıf ve zümreler, “karşı devrim” olarak niteledikleri dönüşüme tepkilerini “Ayaklar baş oldu” diyerek dile getirirlerdi. Çünkü, kendilerini memleketin gerçek sahipleri, yönetmeye, baş olmaya yazgılı ve liyakatlı olarak görenlerin gözünde halk ayaktı, ayak takımıydı. Bir türlü kavrayıp açıklayamadıkları bir alt üstlük yaşanıyordu, ayaklar baş oluyordu.

Ayaklar baş olunca tarih tekerrür mü eder?

Şimdi, neredeyse 60 yıl sonra, ayaklar diye küçümsemenin, yani halkın, özellikle de Cumhuriyet rejiminin mağdur ettiği kitlelerin içinden çıkan bir başbakan, kendisine karşı gördüğü insanları kastederek “Ayaklar ne zaman baş oldu?” diye soruyor. Bu utanç verici, siyasal etikten yoksun ve bölücü “ayaklar” sözcüğünü Cumhuriyet elitlerinin zihniyet dünyasındaki aşağılayıcı anlamıyla değil; tarih, toplum, siyaset sahnesine çıkmalarına 80 yıl izin verilmemiş halk kitleleri olarak anlarsak, Başbakan’ın sorusunun cevabı, “Siz iktidara geldiğinizden beri...” den başkası olamaz.

Evet, Türkiye’de bugün mağdur edilmiş ya da kendini mağdur hisseden geniş halk kesimleri nihayet tarih ve siyaset sahnesindedir. Ne iyi ki böyle! Ne iyi ki Türkiye toplumu böyle bir değişim geçiriyor, kabuğunu kırıyor, kitleler tarih sahnesinde rollerini ve yerlerini talep ediyorlar. Ama kafama takılan bir şey var: mağdurlar iktidar olunca tarih tekerrür mü ediyor? Şimdi baş olanlar, kendi karşılarında gördüklerini, ötekileri ayak mı sayıyor? Başkalarını bilmem ama Başbakan’ın öyle gördüğü apaçık.

Son üç haftadır susmak bilmeyen, ağzından da baldan başka her şey akan Tayyip Erdoğan; çöken, gerileyen, iktidarı yitiren eski muktedirlerin zihniyetini, dilini ve yöntemlerini aynen benimsemiş görünüyor. Meydan meydan dolanırken yaptığı konuşmalarda, “yok öyle 25’e simit” gibi, cümlelerinin sonundaki “yaav, yaav” lar gibi, siz sözcüğünü hiç öğrenmemiş “sen”li sataşmalar gibi kabadayı argosu bir yana (haklarını teslim edelim eski muktedirler bu dili pek kullanmazlardı) diliyle, söylemiyle, yöntemiyle, tehditleriyle ve de olayları değerlendirmesiyle darbeci-vesayetçi kesimleri hiç özlettirmiyor bizlere. Gezi olaylarını yorumlaması, can havliyle sarıldığı komplo teorileri, komplonun başında Sorosçuların, yerli-yabancı lobilerin, ülkemize kastetmiş Batılı ülkelerin, karanlık mihrakların bulunduğu, Gezi direnişlerini bunların tertip ve tahrik ettiği, eylemcilerin piyon olduğu teorileri o kadar tanıdık ki... Tarihin istihzası işte!

Tayyip Bey ve partisi iktidara yürürken telaş içindeki asker-sivil muktedirler neredeyse aynı cümlelerle, aynı değerlendirmelerle, aynı komplo teorileriyle AKP’ye, sadece AKP’ye değil kendileri gibi düşünmeyen bütün kesimlere yüklenirlerdi.

Tarihin olmasa da üslubun ve karşısındakini ezme yönteminin aynen tekrarlanmakta olduğunun çok daha vahim göstergeleri var: Birincisi kitleleri yalanlarla, tertiplerle manupüle etmek. 28 Şubat öncesinde medyada, hacılar hocalar tarafından nasıl tasalluta uğradıklarını gözlerinde yaşlarla anlatan, sonunda da Aczimendi Şeyhi ile basılma sahnelerini canlı yayında izlediğimiz ne tesettürlüler, ne Fadimeler, ne Emineler gördük biz. Amaç dindarları, Müslümanları karalamaktı; kaçımız fark ettik? (Gururla söyleyebilirim, ilk andan bunlar düzmece, provokasyon kokuyor, amaç başka demiştim.) 28 Şubat öncesinden örnekler çok, o günlerde iğrenç bir psikolojik harekât yürütülmekteydi. Daha sonra, 2000’lerin başında Tayyip Erdoğan’ın ve AKP ileri gelenlerinin etrafında da aynı çirkin yalan ağı örüldü. Yazarı şimdi Silivri’de yargılanmakta olan Musa’nın Yıldızı, Musa’nın Gülü, vb. metinleriyle Cumhurbaşkanı Gül’e, eşine, Erdoğan’a, ailesine karşı kişilik yıpratması temelli iğrenç yayınlar yapıldı. Yalana sarılmak, kitleleri provokatif

yalanlarla galeyana getirmek, sığ ve kitleler karşısında aciz muktedirlerin kadim silahıdır. Şimdi bizzat Erdoğan'ın aynı silahı, çok daha saldırgan ve pervasızca kullandığına tanık oluyoruz.

Suç duyurum bâkidir

Bugün iktidarlarını büyük ölçüde yitirmiş görünen dünün darbeci vesayetçi muktedirlerinin en tehlikeli yöntemi cepheleştirme taktiği idi. Birleştirici, uzlaşmacı, gerilimleri yumuşatıcı olmak yerine toplumu sürekli olarak **cepheleştirmeye** çalışırlardı. Bunu bazen tehditle, çoğunlukla da kitle psikolojisini manipüle ederek, medyayı da kullanarak yaparlardı. Özellikle Müslüman-laik karşıtlığı kaşınır, pekiştirilirdi. Cephe tahkimi askerlik stratejisidir. Yumuşama ve uzlaşma ile savaş kazanılmaz düşüncesinin ürünüdür. 2001-2008 arasındaki AKP'yi hedef alan bir dizi toplumsal gelişme, olay, eylem cepheleştirme stratejisinin parçalarıydı. Bayrak mitingleri en masumu olmak üzere...

Şimdi aynı militarist taktiği Erdoğan "millî irade" adını verdiği kendi kitlesini, toplumun diğer kesimlerine karşı düşmanlıkla bileyerek kullanıyor. Meydanlardaki yüzbinlere, ekran başındaki milyonlara karşı, ben kendi iktidarım için bu ülkeye, bu halka nasıl bir kötülük yapıyorum diye hiç sormadan, sorgulamadan, "BUNLAR, BUNLAR" diyerek ve "bunlar"ı şeytanlaştırarak kendisine biat etmeyen öteki yüzde 50'yi itibarsızlaştırıyor, kendi kitlesinin gözünde küçük düşürüyor, hedef haline getiriyor. Mitinglerde "Millet burada, bunlar Gezi'de" derken ve "bunlar"ı yuhalatırken, yarının tarlasına nasıl canavar tohumları ektiğinin farkında mı bilmem.

"Onlar milyonlarca tweet atsınlar, bizim bir besmelemiz yeter" derken tweet atanlar ve besmele çekenler ayırımının; "Bunlar ayyaşlar, Boğaza karşı viski içenler, vb." derken yaşam tarzı ayırımının; "millî irade bu meydanlarda, onlar parklarda bahçelerde" derken, "duran adamlara karşı duran adamlar" yaratırken, Reyhanlı'da 57 **Sünnî** vatandaşımız öldü deme gafletinde bulunurken, körüklediği ayrımların ne derin ve onarılmaz sonuçlara gebe olduğunun farkında mı, onu da bilemem. Bildiğim tek şey, halkı kin ve adavete teşvikin, cepheleştirmenin yani bölücülüğün sadece ahlakî değil yasal-hukuksal suç olduğudur. Başbakanların bu suçtan muaf olduklarına dair bir madde olduğunu hiç sanmıyorum. Kendi çevresinden, Müslüman muhafazakâr kesimden akliselim sahibi insanların da hiç hoş görmediklerini, aşırı rahatsız olduklarını bildiğim bu bölücü ve cepheleştirici söylem konusunda suç duyurumu yineliyorum.

- "Bunlar, bunlar" söylemiyle 76 milyonun başbakanı olunmaz. Sadece size oy vermiş %50'yi millî irade olarak nitelerseniz, ben de "O zaman ben hangi iradeyim, millet olmak için partinize, mitinginize gelmem ve sizi alkışlamam mı gerekiyor diye sorarım.

%50 çoğunluğum var diyerek millî irade kavramını istismar ederseniz, geriye kalan ve aslında birbirinden aynı tencerede kaynayamayacak kadar farklı olan %50'nin karşınıza tek cephe olarak dikilmesine de şaşmamamız ve bunu iç ve dış çevrelerin komploları gibi budalaca nedenlere bağlamamız gerekir. O cepheyi her konuşmanızla, her adımınızla siz tahkim ediyorsunuz Sayın Tayyip Erdoğan. Ve sizin adınıza korkarım ki, mitinglerinize -ve ne tuhaf şey- grup konuşmalarınıza doldurulan kalabalıklara rağmen **her cepheleştirme saldırınızda cepheniz ağır ağır daralıyor**. Tıpkı eski rejimin darbeci-vesayetçilerinin ülkeyi bölmek, cepheleştirmek için attıkları her adımda güçten düşüp sonunda yenilmeleri gibi...

Not : Kimi font boyamaları vb. özgün metinde yoktur, tarafımızdan yapılmıştır.. (A. Saltık)